

DECIZIE

14 decembrie 2016

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, – Svetlana Filincova,
Judecători – Sveatoslav Moldovan, Iurie Bejenaru,
Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinînd recursul declarat de către avocatul Marin Domente, în interesele societății cu răspundere limitată „Sansilvia” în procedura de faliment,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a societății cu răspundere limitată „Ivaro” împotriva societății cu răspundere limitată „Sansilvia” în procedură de insolabilitate, creditorii - Corneliu Țurcanu, Ion Dorogoi și Mihail Cozlitîn, cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Sansilvia” și cererea de alăturare la apel declarată de Corneliu Țurcanu,

constată:

La 03 decembrie 2014, societatea cu răspundere limitată „Ivaro” (în continuare SRL „Ivaro”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată „Sansilvia” (în continuare SRL „Sansilvia”) în procedură de insolabilitate, creditorii - Corneliu Țurcanu, Ion Dorogoi și Mihail Cozlitîn, cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii SRL „Ivaro” a indicat că în baza facturilor fiscale seria: BV7763911 – în sumă de 220000 lei; BV7763912 – în sumă de 220000 lei; BV7763913 – în sumă de 220000 lei; BV7763914 – în sumă de 2691926,40 lei; BV7763915 – în sumă de 752809,20 lei; BV7763916 – în sumă de 323613,60 lei; BV7763917 – în sumă de 397278 lei; BV7763918 – în sumă de 198702 lei; BV7763928 – în sumă de 1343844 lei; BV7763927 – în sumă de 376400 lei; BV7763926 – în sumă de 50000 lei; BV7763925 – în sumă de 116000 lei; BV7763924 – în sumă de 213750 lei; BV7763923 – în sumă de 390600 lei; BV7763922 – în sumă de 852838,78 lei; BV7763921 – în sumă de 677297,38 lei; BV7763919 – în sumă de 854525 lei din 19 martie 2014, precum și în baza facturii fiscale seria BV7763932 – în sumă de 1809600 lei din 02 aprilie 2014, a comercializat SRL „Sansilvia” în procedură de insolabilitate marfă în sumă totală de 11 929 184,36 lei.

A susținut că, în temeiul facturilor fiscale sus nominalizate și-a onorat pe deplin și corespunzător obligațiunile sale contractuale, însă SRL „Sansilvia” în procedură de insolabilitate din motive necunoscute până în prezent nu a achitat

plata pentru marfa procurată, deși la momentul recepționării mărfii nu a înaintat careva pretenții vizavi de calitatea și cantitatea acesteia.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 aprilie 2015, pricina civilă a fost strămutată spre examinare după competență la Judecătoria sectorului Buiucani mun. Chișinău.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 06 mai 2015, a fost respins recursul declarat de către SRL „Ivaro” și menținută încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 aprilie 2015.

Prin încheierea Judecătoria sectorului Buiucani mun. Chișinău din 07 iulie 2015, a fost respinsă cererea SRL „Sansilvia” în procedură de insolabilitate privind încetarea procesului în prezenta pricină civilă.

Prin hotărârea Judecătoria sectorului Buiucani mun. Chișinău din 20 iulie 2015, acțiunea a fost admisă și încasat din contul SRL „Sansilvia” în procedura de insolabilitate în beneficiul SRL „Ivaro” suma de 11 929 184,36 lei cu titlu de datorie și în bugetul statului suma de 50 000 lei taxă de stat.

La 18 august 2015, SRL „Sansilvia” în procedură de insolabilitate a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoria sectorului Buiucani mun. Chișinău din 20 iulie 2015 și încheierii aceleiași instanțe din 07 iulie 2015. Iar, la 15 octombrie 2015, Corneliu Țurcanu a depus cerere de alăturare la apelul declarat de către SRL „Sansilvia” în procedura de insolabilitate.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2015, nu s-a dat curs cererii de apel depusă de către SRL „Sansilvia” în procedură de insolabilitate, acordând apelantei termen de 7 zile din data recepționării încheierii pentru prezentarea dovezii de plată a taxei de stat în mărime de 37 500 lei, concomitent explicându-i despre posibilitatea restituirii apelului în cazul neîndeplinirii indicațiilor instanței de apel.

La 16 decembrie 2015, SRL „Sansilvia” în procedură de insolabilitate a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2015.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 20 ianuarie 2016 a fost respins recursul declarat de SRL „Sansilvia” în procedură de insolabilitate. A fost menținută încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2015.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2016 a fost admisă cererea reprezentantului SRL „Ivaro” privind accelerarea examinării cererii de apel depusă de SRL „Sansilvia” în procedură de faliment și Corneliu Țurcanu. A fost stabilită data ședinței de judecată pentru 04 februarie 2016, ora 14:00, pentru examinarea cererii de apel.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2016 a fost restituită cererea de apel depusă de SRL „Sansilvia” în procedură de faliment și cererea de alăturare la apel a lui Corneliu Țurcanu. A fost remisă SRL „Sansilvia” în procedură de faliment și lui Corneliu Țurcanu cererea de apel, respectiv cererea de alăturare la apel și documentele anexate.

La data de 12 februarie 2016 SRL „Sansilvia” în procedura de faliment a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2016, solicitând casarea încheierii recurate, cu remiterea pricinii la rejudecare.

La 12 martie 2016 Corneliu Țurcanu a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2016, solicitând casarea încheierii recurate, cu remiterea pricinii la rejudecare.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 13 aprilie 2016 a fost admis recursul declarat de către SRL „Sansilvia” în procedura de faliment și de către Corneliu Țurcan. A fost casată încheierea Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2016 și s-a remis pricina la Curtea de Apel Chișinău, pentru examinarea cererii de apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2016 a fost respins apelul declarat de SRL „Sansilvia” și cererea de alăturare la apel declarată de Corneliu Țurcan. A fost menținută hotărârea Judecătoriei sectorului Buiucani, municipiul Chișinău, din 20 iulie 2015 și încheierea din 07 iulie 2015.

La 01 septembrie 2016 avocatul Marin Domete, în interesele SRL „Sansilvia” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei recurate și remiterea pricinii la rejudecare.

În motivarea cererii a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată. Deși instanța de apel a reținut că la 30 iunie 2016 reprezentantul SRL „Sansilvia” în ședința de judecată a susținut apelul declarat și a solicitat admiterea acestuia în sensul formulat, afirmația dată este contrară materialelor dosarului, ori în speță s-a solicitat expunerea asupra cererii de strămutare a pricinii la o altă instanță, iar instanța de apel urma să remită cererea de strămutare la o altă instanță, în temeiul art.43 alin.(2) lit.f) din Codul de Procedură Civilă.

Susține recurentul că instanța de apel, contrar prevederilor legii, și-a asumat atribuțiile Curții Supreme de Justiție și a declarat neîntemeiată cererea de strămutare a pricinii.

Mai indică recurentul că instanța de apel a omis să se pronunțe asupra circumstanțelor invocate în cererea de concretizare depusă la 30 iunie 2016.

Totodată, indică recurentul că instanța de apel a reținut că SRL „Ivaro” s-a adresat instanței de insolabilitate cu cerere de validare a creanțelor de la debitorul SRL „Sansilvia” în sumă de 11 929 184, 36 lei, cererea în cauză fiind respinsă ca tardivă prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2014, menținută prin decizia instanței de recurs, iar încheierea irevocabilă nu constituie o hotărâre judecătorească în sensul definit de art.240 și art.241 Cod Procedură Civilă.

Susține recurentul că cererea de admitere a creanțelor are același regim juridic ca și cererea de chemare în judecată, iar încheierile de validare sau respingere a validării creanțelor au același regim juridic ca și hotărârile de încasare sau respingere a încasării sumelor bănești. Situația de respingere a cererii de

admitere a creanțelor SRL „Ivaro” față de masa debitoare nu permite înaintarea repetată a acelorași cerințe.

La 13 decembrie 2016 avocatul Marin Domete, în interesele SRL „Sansilvia” și Corneliu Țurcan au depus supliment la cererea de recurs, indicând faptul că admiterea în speță a unei cerințe similare, având același obiect și între aceleași părți, este contrară principiului securității raporturilor juridice și constituie o violare a art.6 CEDO.

Studiind materialele dosarului, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs și raportate la prevederile Legii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către avocatul Marin Domete, în interesele SRL „Sansilvia” necesită a fi admis, din considerentele ce urmează.

Analizând criticile invocate asupra temeiniciei deciziei recurate, Colegiul consideră că acestea sunt întemeiate, ori soluția instanței de apel în speță este eronată, adoptată cu încălcarea normelor de procedură, care afectează legalitatea deciziei contestate și însuși conținutul unui proces echitabil.

În susținerea concluziei date, Colegiul reține că, la 21 iunie 2016, Corneliu Țurcan a depus cerere de strămutare a pricinii la o altă instanță de judecată, în temeiul art.43 alin.(2) lit.f) din Codul de Procedură Civilă (f.d.99/Vol.2).

Conform art.43 alin.(2) lit.f) din Codul de Procedură Civilă, instanța strămută pricina la o altă instanță dacă există bănuiele că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită de circumstanțele pricinii sau de calitatea participanților la proces.

Totodată, art.43 alin.(4) din Codul de Procedură Civilă prevede că, strămutarea pricinii în cazurile prevăzute la alin.(2) lit.d), e), f) și g) se efectuează de către instanța ierarhic superioară, a cărei încheiere este irevocabilă și nu este susceptibilă de recurs.

Respectiv, Colegiul reține ca fiind justificate criticile invocate de recurent, ori, deși prin prisma normelor de drept citate supra, demersul de strămutare a pricinii civile la o altă instanță de judecată, înaintat în temeiul art.43 alin.(2) lit.f) din Codul de Procedură Civilă, urma a fi soluționat de instanța ierarhic superioară, în speță Curtea Supremă de Justiție, acest fapt a fost neglijat, ori materialele dosarului nu atestă contrariul.

Mai mult ca atât, Colegiul notează că, în esență, demersul de strămutare a fost apreciat de instanță ca fiind un demers de recuzare, fiind aplicate prevederile art.53 din Codul de Procedură Civilă, în detrimentul art.43.

Aspectele menționate conduc la concluzia că procedura desfășurată în fața instanței de apel nu corespunde exigențelor art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care consacră dreptul la un proces echitabil, pentru că acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă cererile și observațiile părților sunt într-adevăr „auzite”, adică examinate conform normelor de procedură de către tribunalul sesizat. Modalitatea în care a fost examinat demersul de strămutare a pricinii de către instanța de apel nu poate echivala cu o soluționare efectivă a

cauzei, judecata având un caracter formal, care nu corespunde exigențelor regulilor de bază ale procesului civil, fapt care impune rejudecarea pricinii.

Totodată, Colegiul notează că în speță nu au fost elucidate toate circumstanțele pricinii, în condițiile în care instanța de apel a evitat să se pronunțe asupra tuturor temeiurilor invocate în cererile de apel, deși poziția SRL „Sansilvia” a fost expusă clar în suplimentul la cererea de apel, însoțită de înregistrări neexaminabile de instanța de judecată ierarhic inferioară.

Aspectul ce ține de înaintarea pretențiilor în mod repetat, accentuat de SRL „Sansilvia” a fost elucidat într-un mod vag și într-o manieră evazivă de către instanța de judecată ierarhic inferioară, ori circumstanțele date sunt esențiale pentru justa soluționare a pricinii.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a încălcat normele de drept procedural, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul în cauză, de a casa decizia Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2016 și de a restitui pricina spre rejudecare în ordine de apel, în aceeași instanță.

Conform art.445 alin.(1) lit.c) din Codul de Procedură Civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art.445 alin.(1) lit.c) din Codul de Procedură Civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de avocatul Marin Domete, în interesele societății cu răspundere limitată „Sansilvia” în procedura de faliment.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a societății cu răspundere limitată „Ivaro” împotriva societății cu răspundere limitată „Sansilvia” în procedură de insolvență, creditorii - Corneliu Țurcanu, Ion Dorogoi și Mihail Cozlitîn, cu privire la încasarea sumei și se remite pricina la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, într-un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Judecători –

Svetlana Filincova

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Maria Ghervas

